

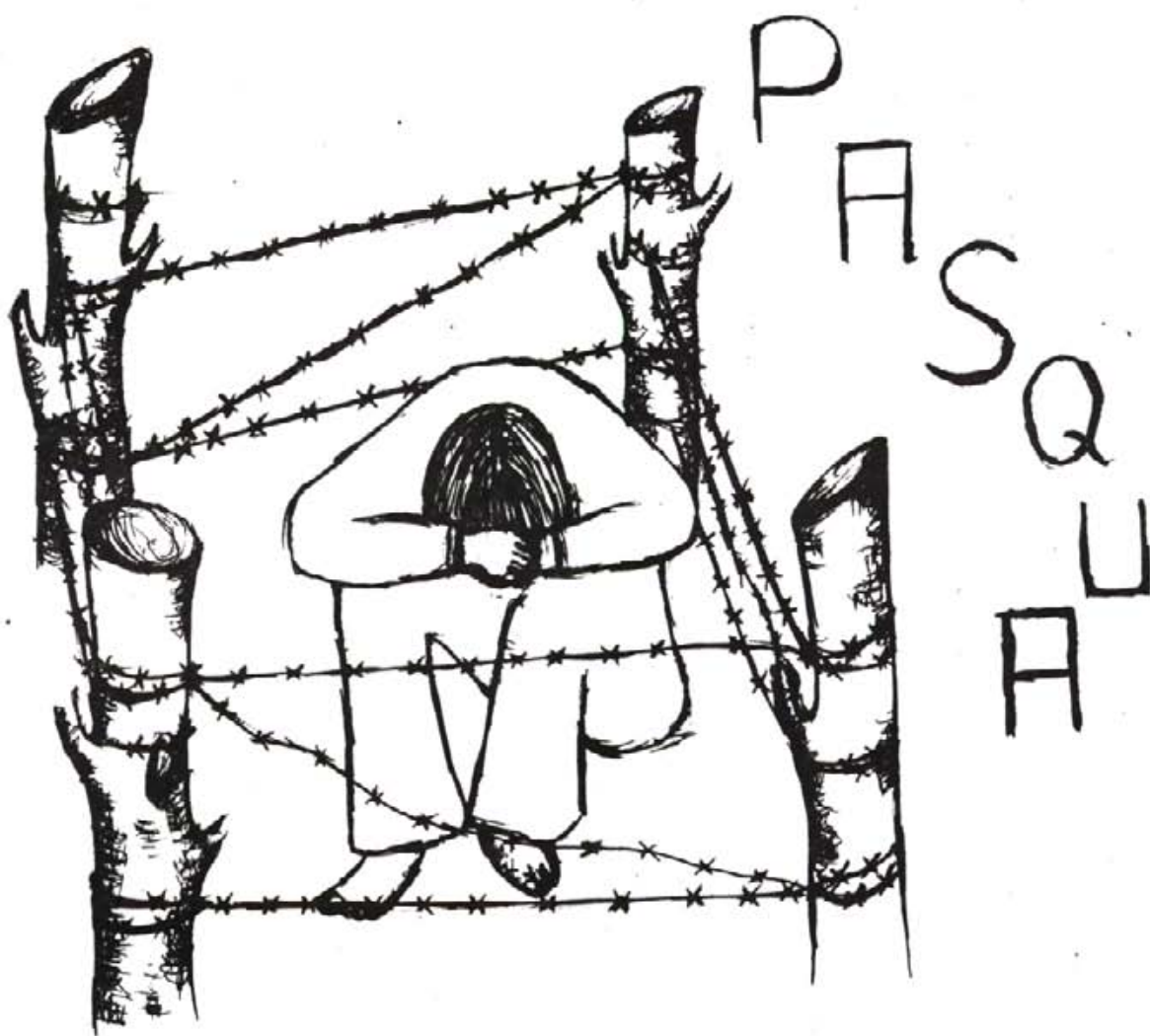


SANTA BÀRBARA

full parroquial

Vilafranca de Bonany

Dip. Leg. PM 26-1980, núm. 22 4-IV-1982



LLIBERTAT

la política

No és cap cosa de l'altre món el dir que la política sembla que avui en dia encara està marcada amb el signe - del desprestigi i la corrupció, basta només sentir-la anomenar, per la gent posar ulls d'espant.

La política manejada fins ara pels qui des de sempre estaven acostumats a tallar i cosí, és la causa per la qual tenim una falsa imatge de la política. Amb el seu nom s'ha practicat la mentida i l'engany que ha suposat estar continuament enfrontats uns contra els altres.

Ara que el país exigeix un canvi un canvi, ha arribat l'hora de rehabilitar la política i donar-li el seu - vertader significat, política és unió, respecte i comprensió; política és la que ensenya a cercar el bé de tota la comunitat i és la guia que indica com arribar entre tots a una millor qualitat de vida.

La política no consisteix en presumir, saber fer combinacions, ni tampoc - rampes. Els falsos polítics, fent de - "tios vivos", aprenen a servir-se del poble en lloc de servir-lo, i amb la seva picardia, sense escrúpols, s'aprofiten de la situació per replegar honors i grandioses riqueses.

Per gran que sigui la nostra devoció pels diners, és molt important tenir en compte que una societat capitalista té moltes formes i maneres per intentar la fortuna. No obstant això, per satisfer la nostra ambició de riquesa, de cap manera està permès elegir la via de l'administració pública.

La política és una professió noble i creativa que ha de ser representada per ciutadans honests, amb decidit sentit de treball, convençuts que la principal fórmula és ésser respectuosos i tolerants amb tots els altres.

Aquestes són les qualitats més significatives de la bona política, que s'ha dit: "Es la clau que obri la porta capaç de resoldre els problemes de tots els municipis".

Cap recordar que, amb motiu de les eleccions municipals, a molts de pobles, foren bastantes les persones que, estimulades per les ganes de presumir i figurar, aprofitaren l'ocasió per jugar a la política. La gent va sentir paraules noves i belles, tots estaven resoltament disposats en aquesta primera etapa de la democràcia a no escatimar esforços per fer feina desinteressadament pel bé del poble.

No sé si aquest compromís havia estat degudament meditat, o si a alguns - els hi faltava bastanta dosi de vocació política. El que sí sé, que va acabar la lluna de mel i, molts d'ells, ja fa estona que presentaren factura a aqueix possible que tant havien promès afavorir.

No es pot silenciar que en aquests temps d'escassos recursos econòmics s'ha escatimat tota l'ajuda, que de franc es podia donar, als municipis. Hi ha hagut regidor que amb més poques molèsties que el darrer vocal d'un equip de futbol, que damunt encara ha de pagar la quota, no se l'hi ha comptabilitzat més de 48 hores de feina, menys d'una hora per setmana. En aquest curt espai de temps també - l'hi han posat un preu.

Aquest no és el camí a seguir pels dictats de la bona política, ni el més apropiat per despertar il·lusions a la gent.

Els aficionats a la política esperam, dels que estan al front de l'administració, que sabran reconsiderar la situació i seran capaços de relacionar-se amb el ciutadà per revivar interès i confiança.

Bartomeu Estrany

PERIPÈCIES PER UNA BANDA (II)

L'amo Andreuet segueix parlant de la seva il·lusió per la banda. -

- L'amo Andreu, una vegada aconseguits els instruments, ¿on començàreu els assaigs?

A.- Quan ho vaig tenir tot muntat no vaig tenir lloc per assajar. Vaig provar d'anar an es meu corral, però sa dona va trobar que fèiem massa renou.

-¿I llavors?

A.- Ja estava apurat, feia nosa per tot. A la fi, D. Toni, l'ecònom me va donar lloc per assajar i guardar ets instruments.

- ¿Recordau el nom de la primera banda?

-L'amo Andreu cerca una petita fotografia on s'hi poden veure els primers tocadors de -
tambors i cornetes:

Jeroni Barceló Màs, i el seu germà Antoni, un fill de N'Espietà, que ara es metge. Fermí Blanco Oliver, Bernat Garí; Joan Capellà Magro; Toni Gayà Mestre, Francesc Amengual i Bertomeu - Oliver.

-¿Algú vos ajudava a fer assajar als nins?

A.- El primer que me va ajudar, va esser un jove que vengué per aquí amb sos "cotxets - de xoque", un vespre va sentir tocar sa banda, se presentà, tocà una corneta i se'n desfeia - com un canari. (Continuarà.)

Damiana Huguet.



A CALA MESQUIDA

Els petits també tenen dret a divertir-se.

Un diumenge de febrer, dia 28 per més senyes, un bon grapat d'infants amb els seus monitors, arribàrem a Cala Mesquida.

Eren de veure aquelles corregudes de nins que anaven a tota, amollats per damunt tanta i tanta d'arena, els grans també corríem i consentíem que ens rodàs el cap per fer festa amb ells. El matí, un grup, entorn al monitor-catequista contemplàrem la mar neta, blava, cal·mada, silenciosa i escoltàrem els ocells que, sense filar ni batre, el creador els alimenta. A mig dia, com aquests ocells del pinar, dinàrem tots plegats i a fer castells d'arena, fer es carretó.

Ens va passar una bona feta: L'autocar va trobar l'arena fluixa i les rodes de darrera s'encallaren. Un sentor que passejava per allà ens va acompanyar a cercar un tractor i amb l'ajuda dels pagesos de Ca'n Mir i de Son Jaumell el poguérem treure. Les cases de Ca'n Mir passaren per ull i no enclogueren ningú.

Tot va sortir bé i tot va esser festa i llavors vérem damunt l'arena, suavitzada per les carícies de les ones, una gavina lliure i tranquil·la que ens recordava que era hora de tornar emprendre volada cap al niu de l'amor.

Joana



EXCURSIÓ A...

« BETLEM »

Es un dia oscur, 14 de Març, sembla que - vol ploure, però com que hi ha moltes ganes de fugir de la rutina dels diumenges, ens decidim a partir.

L'autocar ens porta fins a Artà, plovis - quetja un poc, casi no arriba en terra. Mentre caminam pels carrers artencins, procuram anar agrupats. La nostra xerradissa convida als curiosos a gueitar al carrer.

De seguida, a la sortida del poble, el - grup, per cert molt nombrós, s'esbocina. Es veu que alguns duen frisó, altres s'ho prenen - amb tranquil·litat i els darrers perceix que es tan endormissats.

Darrera resten les històriques muralles, - davant es veu molt de camí asfaltat. Els turons que anem trobant dificulten la pujada a l'ermi - ta de Betlem, però no ens desanimam i tiram - endavant cercant dreceres per escurçar la llar - ga caminada.

Les davallades resulten perilloses per - tant la terra està un poc banyada i hem d'es - tar alerta a les patinades. Finalment, arribam a l'ermi - ta. El silenci es romp amb la nostra - arribada. Després d'asseure'ns i beure un poc, contemplam la petita església i el seu entorn per seguidament anar al mirador per vistar el paisatge. Es realment hermós el que els nostres ulls contemplen. La mar blava, amb la seva brisa, la badia d'Alcúdia, més allà la de Pollen - ça i també Formentor.

Alguns s'han ciutat de recollir llenya; - un poc de foc sempre cau bé a l'hora de dinar. Qui vol encalenticir el menjar ho pot fer i el - qui es vol escalfar també té ocasió ja que el

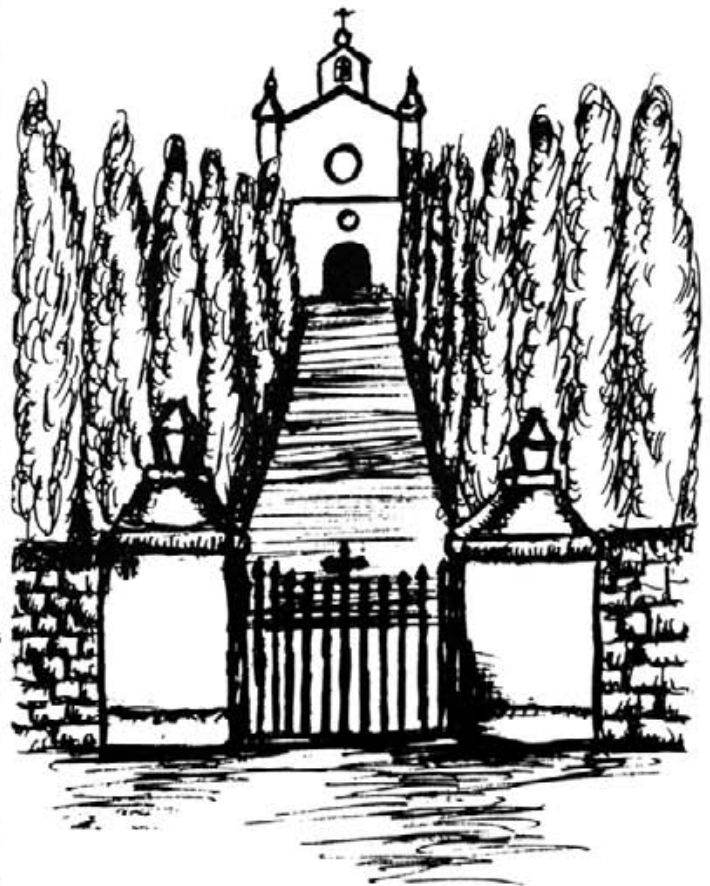
sol no s'ha deixat veure i el poc vent que fa és fresc.

Després d'haver dinat i haver tingut una mica d'esplai, començam a baixar el barranc - pel caminó en forma de zig-zag que arriba fins a la possessió de Betlem, on unes gallines pa - raixen a ser els únics pobladors d'aquell ca - sal.

L'autocar ens espera, el qui volen pujar - hi ho fan, els altres ens dirigim vorera, vore - ra de mar fins a la Colònia de Sant Pere que - està a uns 4 Kms.

Agafem de nou l'autocar i arribam a Vila - franca a les 6,30 h. Ha anat molt bé.

Grup Excursionista.



Esports



ciclisme

Voleibol

Havent conseguit, el Campionat Balear, el C.S.Vilafranca representà a les illes al Campionat Nacional de Voleibol, categoria femenina, a Alacant, on juga la primera eliminatòria.

En cara que la revista surti una vegada - haver-se disputats els partits de la primera - fase, al moment de tancar aquesta crònica encara no s'havien jugat, pel que al pròxim número donarem detallat compte dels resultats obtinguts per les nostres representants.

Només resta dir, que l'equip ha entrenat al màxim des de l'acabament del campionat balear, de cara a la millor preparació física i tècnica possible per fer front als equips encuadrats dintre del seu grup que han estat els representants de València, Barcelona (segon classificat), i Alacant.

Esperem que els resultats que s'hagin donat siguin favorables al nostre gran equip i passin a la pròxima eliminatòria.

futbol

C.S.VILAFRANCA- LLUGMAJOR	1-0
ARENAS-C.S.VILAFRANCA	3-3
C.S.VILAFRANCA-CAMPANET	2-1
SOLEDAD-C.S.VILAFRANCA	1-0

Victòries mínimes a casa, que suposen quatre punts, davant un sol punt positiu, tret de dins el camp del colista Arenas, i derrota mínima contra el Soledad, essent aquests camps propicis per treure més punts dels obtinguts.

Després dels darrers resultats, queden en disputa divuit punts i el Vilafranca, ja no compta, teòricament, per ocupar una plaça d'ascens a la Preferent però ha de conseguir millorar la seva posició en la classificació general.

Els aficionats al ciclisme estan d'enhorabona. Al parèixer, el nostre Ajuntament vol que la pista del Camp Municipal d'Esports, - que no en té res, es rehabiliti per la pràctica d'aquest esport.

La cosa estaria ben vista, sino hi hagués problemes que donen més prioritat per les seves solucions, que arreglar la pista d'Esport Molí Nou.

Esteim parlant del Polideportiu, que esperen molts que almanco se'n parli un poc. Esteim parlant d'aquests més de cent esportistes vilafranquers, petits i grans, joves i vells que, animats pel joc del baló, es veuen impossibilitats de poder fer esport, com els ciclistes, dins unes condicions mínimes, perquè o bé no tenen llum per entrenar els vespres, vestuaris adequats o bé poc espai per practicar.

No se trata de prendre unes determinades accions perquè la gent vegi que se treballa per fomentar un esport, encara que no sigui així, sinó de conseguir que la majoria dels esportistes vilafranquers, sense oblidar a la minoria, no es trobin esportivament despulats, com s'hi troben des de molt de temps enrera.

Miquel Barceló.



EXCURSIÓ AL TEIX



ACTES DE SETMANA SANTA

Dia 18 excursió al Teix
Sortida a les 8'30 h. de la "PLAÇA DE S'ESTANY" a Valldemossa, des d'on anirem per un camí de carro fins a "SA FONT DE SA BEURADA", després seguirem per un caminet de ca bra fins al "CAMI DE S'ARXIDUC", el qual ens durà al MIRADOR, on dinarem. En haver dinat pujarem al capdamunt del TEIX.
-Sortida a les 8'30 h. de la Plaça de s'estany.
-Interessats vos podeu apuntar al Bar Amengual o el Club.
-Informació: Bàrbara Sastre, Pep de ca's Ferrer, Maribel.

Grup Excursionista.

Diumenge, 4 d'abril, de Rams

11 del matí: Acompanyam a Jesús.

8'30 de la tarda: Rebem i donam el perdó.

Dijous, 8 d'abril

9 de la nit: Compartim el viure de Jesús.

Divendres, 9 d'abril

9 de la nit: Recordam passió i mort de Jesús.

Dissabte, 10 d'abril

9 de la nit: Vivim en Jesús.

Diumenge, dia 11 d'abril

9 del matí: Rebem l'alegria de Pasqua.

La Parròquia

Hi ha un refrany que resa: "VAL MÉS - PREVENIR QUE CURAR".

El tabac, l'alcohol i la droga poden esser dolents a curt i llarg plaç. L'experiència ens ensenya que alguns en paguen les conseqüències. És convenient que el qui hi pot posar remei, n'hi posi. També hi ha un altre refrà que diu "QUI N'ÉS CONFRARE QUE PRENGUI CANDELA". Crec, sincerament, que hi ha refranys que ens fan pensar...

Joan Morlà

ENQUESTA

S'ha demanat a setze persones: ¿Qui penses que va esser Jesús de Nazaret? i aquestes són ses respostes:

- 1.- Un de trenta-sis anys: Un home que va lluitar per sa llibertat - d'un poble que estava oprimat.
- 2.- Una de 22 anys: Un revolucionari dedicat totalment a ses persones.
- 3.- Un de 19 anys: No sé si hi va haver un Jesús de Nazaret, però si - va esser va ser un home igual que ets altres: va estimar molt - ets altres i sa llibertat.
- 4.- Un de 25 anys: Un revolucionari que va anar en contra d'es sistema que hi havia.
- 5.- Una de 18 anys: Un home que volgué salvar i va considerar es pobres com a persones riques i als rics com a persones pobres.
- 6.- Un de 68 anys: Crec en Jesús de Nazaret. Si seguís sa seva doc - trina seria fantàstic; un super home a qui sempre he respectat.
- 7.- Una de 35 anys: Va esser un home especial, amb un atractiu pros i que va entendre d'una manera perfecta lo que eren ses escriptures, va entendre sa paraula amor i ho va demostrar amb sa vida.
- 8.- Una de 35 anys: No sé que he de dir.
- 9.- Un de 18 anys: Un revolucionari.
- 10.- Una de 23 anys: Un home nascut de home i dona, amb una capacitat imensa d'estimar, amb una filosofia comunista en sentit d'igual - tat. Revolucionari, odiat p'es grossos i poderosos.
- 11.- Un de 60 anys.- No sé com ho he de dir.
- 12.- Una de 17 anys: Es que va salvar es poble d'Israel. Va ser una per - sona molt bona.
- 13.- Una de 47 anys: Un home molt lliure que sempre va cercar es bé di - ent sa veritat, sese pensar que aquesta veritat feia mal.
- 14.- Una de 17 anys: Una persona com naltros a qui Déu li va encomanar un missatge, però ningú el va conèixer.
- 15.- Un de 19 anys: Va ser una persona extraordinària, que sabia més que ets altres i que a lo millor tenia uns poders mentals, i d'aquesta manera atraia sa gent. Un home que va voler llevar es jou a un po - ble sotès per l'opressor i duit per sa avarícia.
- 16.- Una de 48 anys: Un home com un altre, lo que passa és que era bona persona i el mataren perquè anava a favor dels pobres; va ser el primer home comunista.

ANTONI MUS NO HA MORT

Antoni Mus començà a néixer a Felanitx, - l'any 1926. Dia 18 d'aquest mes de Març ha acabat de néixer a Manacor per viure, així resa el títol del seu darrer llibre: "Ganes de viure".

Vos, Toni, mai morireu perquè les vostres nombroses obres lliteràries no ho permetran. - Són massa fondes les arrels que heu aficades - dins la terra mallorquina perquè deixin d'arribar a l'aigua de la vida; són massa calents - els calius de la vostra foganya perquè la cendra de l'oblit als tapin.

Son obres vostres: "Jo me vull casar", - "Mon pare es un bon partit", "Un altre dia a qualsevol hora"; "Els lleons"; "For"; "La llo-riguera"; "Diafora", "Hilari el pianista dels dits tristos", "Les denúncies"; "Vida i miracles de N'Aineta dels matalassos", "Subotes"; "La Senyora", etc, etc.

Ja parlen de vos els vostres amics:

- Així us recorda en Llorenç Femenies.

"Fou un feiner de la ploma, un narrador, un home que superant la seva tasca obligada - de funcionari o administratiu qualificat, amb ales de privilegiat, remuntà les altures fins a triu^{ph}ar plenament dins tot el que cap triu^{ph} far els homes no corrents ni vulgars."

- Així desitja vida per vos en Miquel Angel - Riera.

"Que tenguí pau eterna el bon amic, però que no la tenguí la seva obra, la qual mereix mantenir amb èxit la seva lluita particular de cara a perviure molts d'anys, de cara a aconseguir que, gràcies a ella, Antoni Mus negi mort un poc."



- Així us va ressuscitant en Josep M^e Salom.

"P'entura, Allà Deçà es tornaren trobar, P'entura, junts per sempre, riuem, P'entura, - Fa mal saber-ho,"

La Redacció.



Dia de la dona treballadora

Molts de països, anomenats democràtics, - celebraren el 8 de Març el dia de "La dona treballadora", "Diada" dedicada a la dona que dia a dia lluita pels seus propis drets, estancats, encara avui per l'home.

Dins la pròpia història de la humanitat, la dona ha jugat un paper primordial davant - els aconteixements de qualsevol índole que han anat succeint, però casi sempre apartada i enfosquida la seva posició pel sexe masculí.

L'home, ha cregut i encara es creu un ser "superior" en cada una de les accions que desenvolupa, malgrat mantengui al sexe femení com a símbol de la creació humana, i quan els propis drets de la dona, per mantenir un equilibri social, haurien d'equiparar-se als de l'home.

Poc a poc, la dona va aconseguint, amb la seva crida a la pròpia societat uns drets que se li neguen, segurament per covardia o por de l'home a perdre l'hegemonia davant la raça humana.

L'home i la dona són els elements essencials per la formació d'una societat, comunitat o família. Cada un té unes necessitats que es poden complementar amb la convivència mutua.

Per fer possible, aquesta convivència se precisa, amor i respecte en el reconeixement - d'una igualtat social en drets i deures dins - la funció humana.

Amb la discriminació del home a la dona, es romp el fil de l'unió i es crea una barrera que duu l'infelicitat a la parella i a la societat.

Per tant la dona no hauria d'ésser un instrument manejable ni d'exploitació, sino el que és; part de l'humanitat i per això els seus drets demanen vida.

Maria Barceló.



GLOSES POPULARS

Per l'amo en Toni Salero

A tots mos toca un feix
i el mos hem de carregar
cada qual a on serà
que bé li pugui anar
com desig per mi mateix.

Jo em pens allà on som
pens i ho torn pensar
crec que qui millor està
és qui no ve an el món.

A mil nou-cents trenta-sis
un moviment se va alçar,
que tants ne varen llevar
més que un caçador conis.

De moltes coses me'n fot
ho pens i ho torn pensar,
en veritat podem contar
que en el món hem vist de tot

Ne va quedar molt de dol
que moltes mares ploraven
i bastantes se trobaven
que no tenien consol.

Tot arriba a espassar,
lo que passa a sa vida
si vol la Verge Maria
en el cel ho compondrà.

AJUNTAMENT

Ple de l'Ajuntament de dia 5 de març de mil nou-cents vuitanta-dos.

Segons l'ordre de 25 de febrer de 1982, per la que es desenvolupa el R.D. 211/982, s'acorda retribuir als funcionaris de l'Administració local així com mana la llei.

Es dona a conèixer la necessitat - d'asfaltar el camí d'es Cremat, s'acorda per unanimitat ratificar la iniciativa - del batle d'incloure'l dins les obres - sol·licitades al Consell per al Pla d'Obres i Serveis de 1982.

S'explica la necessitat d'una reforma a la pista de bicicletes, propietat de l'Ajuntament, ja que així com està no s'hi pot córrer.

S'acorda per unanimitat:

1.- Donar aprovació al projecte de reforma.

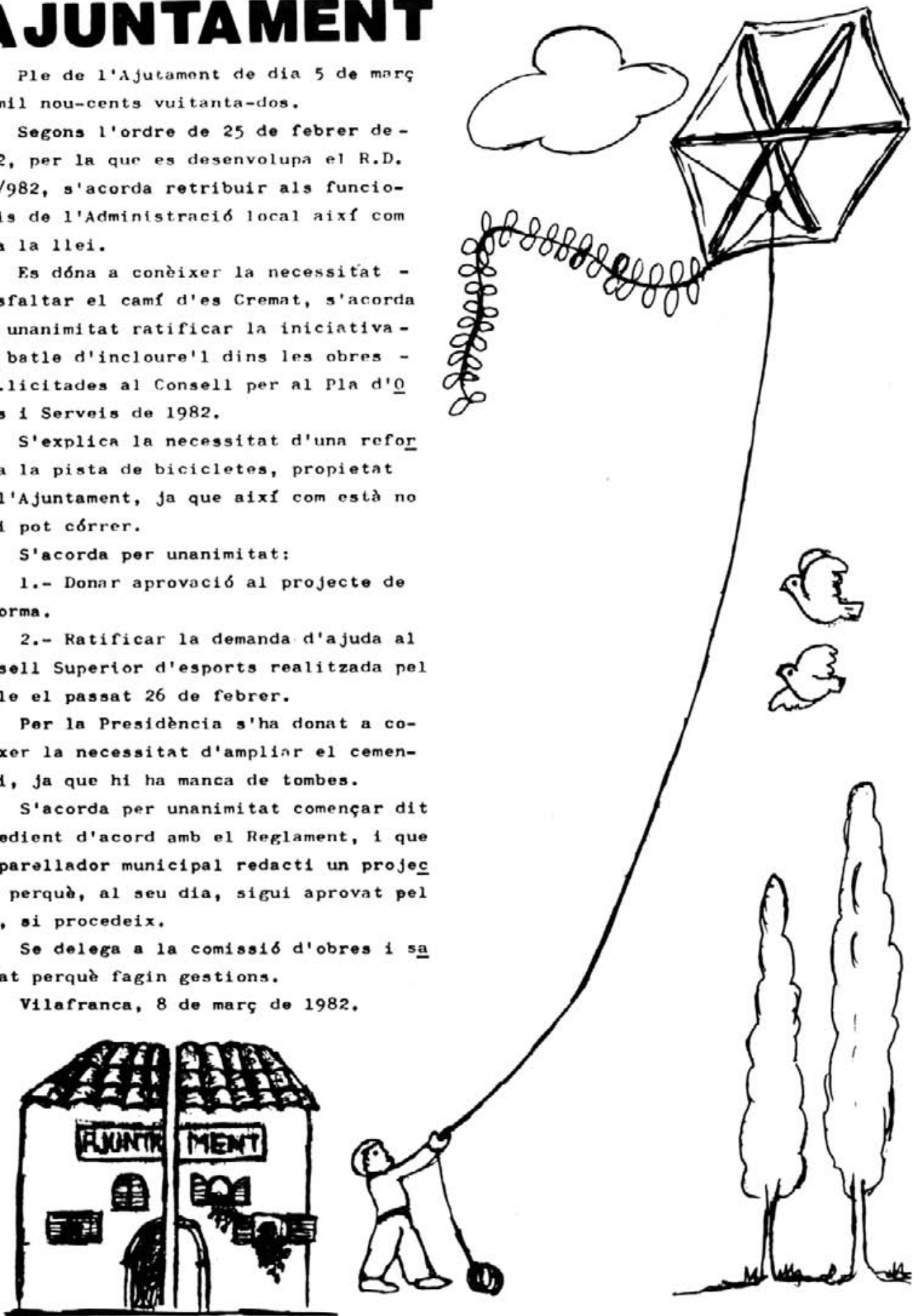
2.- Ratificar la demanda d'ajuda al Consell Superior d'esports realitzada pel batle el passat 26 de febrer.

Per la Presidència s'ha donat a conèixer la necessitat d'ampliar el cementiri, ja que hi ha manca de tombes.

S'acorda per unanimitat començar dit expedient d'acord amb el Reglament, i que l'aparellador municipal redacti un projecte, perquè, al seu dia, sigui aprovat pel Ple, si procedeix.

Se delega a la comissió d'obres i sanitat perquè fagin gestions.

Vilafranca, 8 de març de 1982.



PASQUA I LLIBERTAT

Vells papers contenen l'antiga història: A ple sol, pels carrers i places del poble, es passejava un bon home amb un fanal encès a les mans. Estranyats, els veïnats i coneguts li demanaven què cercava. La seva resposta era molt senzilla: "Cerc un home!". Davant les rialles que li tiraven fent bafa, ell continuava fent el mateix camí: "Cerc un home!"

Sense cap dubte jo em trob en aquests moments com aquell bon home: Qui ens pot parlar de la llibertat? Qui pot gosar sortir als nostres carrers i cridar que ell coneix i ens pot mostrar la llibertat? On és? On són?

Potser sols ens queda un caminó: Conèixer qui atura el nostre viure lliure. Acarar-nos amb els fermalls que ens lliguen a tantes estaques. Dir-nos cada horabaixa que noltros mateixos no deixam les presons dels nostres tan estimats rebosts de tancaaments.

Els, sí, aturen la teva, la meua i la seva llibertat: ELLS. M'és igual que els diem poder econòmic o polític. Estats Units o Rússia. Rics o Capitalistes. Directors o Caps. Presidents o Papes. Ells: els qui poden i dicten lleis, els qui fan i desfan governs, els qui manegen el riu de les riqueses, les riqueses de tots. Ells, sí, clarament.

Tu, i tots com tu. També aquí hi ha noms ben nostres: p. ex. "Això no s'ha fet mai", "I què diran els veïnats?", "Cadascú a casa seva i els cans a Ca'n Coll", "I què s'haurà pensat aquest?". Posam-hi altres noms: Incomprensió, Costums, Xerrar, Enfotisme, Enveges, Travetes, ... Qui no ha tirat cap poal amb aquesta aigua als carrers de La Vila?

Jo mateix. Sí, cadascú de noltros mateixos. També en sabem de tancar-nos als nostres rebosts. Una sola paraula bastaria perquè tots ens entenguéssim: Egoisme. Seria bo afegir-ne una altra: Por. Sí, una por feresta. Por a acostar-nos als altres. Por a conèixer-nos tal com som. Por a un treball dia rera dia per anar-nos avessant a viure amb l'ansia de manco fermalls, cordes i presons.

I, des d'aquí, què?

Potser sols el coratge de sobre-ho i voler tirar endavant, malgrat tot: No tarem la llibertat, però la cercam per a tots. No tendrem un alè lliure però robam coratge perquè tots puguin caminar.

LLIBERTAT DE ... ? Sé que és un somni on ningú mai hi ha arribat.

Deixau-me, això sí, endevinar la drecera

LLIBERTAT PER A ... estimar

ajudar

lluitar

acompanyar

...

(PASQUA I LLIBERTAT :

Si qualcú es pensava que Jesús va tenir "LLIBERTAT DE" miri com va morir: els qui fermaven la llibertat des de dalt el mataren i els qui xerraven pels carrers ho contemplaren. Ni ells ni els tu li donaren llibertat.

Sols no li pogueren prendre la "LLIBERTAT PER A".)





NOTICIES FRESQUES

NAIXEMENTS.- Joan Riera Mas, fill de N'Antoni i N'Elionor.

Joana M^a Sansó Estrany, filla de Jaume i de Maria.

Magdalena Amengual Gayà, filla de Joan i Magdalena.

DEFUNCIONS.- Antònia Jaume Mestre Jaume Garí Barceló i Gabriel Riera Forteza.

-+-+--+--

Cavall quant eres jovenet
volies esser molt gran
s'estafeta de Sant Joan
se'n va anar ben banyadet

-+-+--+--

RECORDAM a tots els qui s'han de renovar el Document Nacional d'Identitat, i encara no han passat per l'ajuntament per posar la data sobre el dit nou document, que ho podran fer el proper dia 5 d'abril. Pensau-hi que serà la darrera vegada.

-+-+--+--

AQUESTA vegada sí, aquesta vegada ha plogut a voler, i pareix esser que els sembrats, i sobretot els conraders, n'hauran estat ben contents. Ja començava a esser hora de que l'hi amollàs.

-+-+--+--

EL PASSAT dia 27 de març tinguérem a Vilafranca la visita d'un grup, per cert molt nombrós, de persones, avançades en anys, que

una vegada haver-se passejat pel poble, assistiren a una missa que els hi oficià el P. Costa. Aquests vellets pertanyen a les Aules de Tercera Edat.

-+-+--+--

A un moix escalivat
no vol que li donin altra passada
n'hi va haver un, una vegada
que se'n va anar tot ben banyat.



-+-+--+--

Com flors que en arribar la primavera de sos entranyes els pétals fan brostar com ocell que en cançó riallera, dins els boscos, la vida fa alegrar; una família vilafranquera dia dotze d'abril s'ha de completar, ja que aquest dia tenen casera, dos que jo els voldria felicitar.

-+-+--+--